

Worldloppet (WL)

Alle Jahre wieder... (Vuodesta vuoteen...) Saksalaisen joulukertomuksen alun sanoin...

Worldloppet perustettiin vuonna 1978. Juhlakirja julkaistiin 2008. Kirjaan sisältyy yksityiskohtainen kuvaus Worldloppet-järjestöstä ja sen piiriin kuuluvista kilpailuista: historiasta, kehitymisestä, organisaatiosta. Kirjan sivuilta löytyy runsas kuva-aineisto. Tässä kirjassa kerron WL:sta hiihtäjän näkökulmasta. Niinpä juhlakirjan tiedostoja ei pääsääntöisesti toisteta tässä teoksessa.

Worldloppet Master ja Worldloppet-passi

Eräs kaikkein viisaimmista WL:n perustajien päätöksistä oli Worldloppet Masterin arvon luominen. Alussa kilpailuja oli yhdeksän ja ne piti hiihtää kaikki. Myöhemmin mukaan otettiin uusia kisoja. Vuodesta 2009 alkaen kisoja on ollut 15 ja niistä pitää hiihtää kymmenen, vähintään yksi vieraalla mantereella (overseas). Kaikkien kymmenen kilpailun hiihtämiseksi ei ole aikarajaa. Hiihtäjillä on WL passi, johon he hankkivat leimoja hiihtämistään kisoista. Mustanhimmeäkantinen passi WL-logoineen on viehättävä. Passia leimoineen on mukava esitellä perheenjäsenille ja ystäville. Kun hiihtäjät vaihtavat kuulumisia kirjeitse tai tavatessaan, heidän toistuva puheenaiheensa on jo hankittujen leimojen määrä ja heidän suunnitelmansa saada passiin WL-arvoon tarvittavat leimat. Pari hauskaa juttua tekee mieli passiin liittyen kertoa.

Joukko venäläisiä osallistui 1990-luvulla Lavazelopettiin Cavalesen lähellä Italiassa. Yksi ryhmän naisista pyysi minulta peukalokyytiä heidän majapaikkaansa Väre-

 <p>WORLDLOPPET General Sekretariat Pensvågen 20 S-782 00 NORÅ, Sweden</p> <p>American Birkebeiner United States of America/USA (seal/Siegel)</p> <p><i>P. Ring</i> Date completed/Datum des Rennens <u>Feb. 23, 1990</u></p> <p>To be filled in only by the secretary of the race Nur von Rennsekretariat auszufüllen</p> <p>Placement in race/Plazierung in Rennen <u>1746</u></p> <p>Time in race/Zeit im Rennen <u>4.20.42:8</u></p>	 <p>WORLDLOPPET General Sekretariat Pensvågen 20 S-782 00 NORÅ, Sweden</p> <p>Finlandia-hiihto Finland/Finnland (seal/Siegel)</p> <p><i>M. J. J.</i> Date completed/Datum des Rennens <u>1981</u></p> <p>To be filled in only by the secretary of the race Nur von Rennsekretariat auszufüllen</p> <p>Placement in race/Plazierung in Rennen <u>1407</u></p> <p>Time in race/Zeit im Rennen <u>5.42.07</u></p>
---	--

nassa. Muut jäsenet jäivät odottamaan viimeisiä hiihtäjiä. Kymmenen minuutin ajomatkan aikana alas Varenaan ”lady” esitteli ylpeänä ihailleen WL-passiaan. Hän oli erityisen innostunut siitä, että WL-passia saattoi käyttää eri maissa tarvitsematta viisumia! Venäläiset olivat hiljattain saaneet luvan ulkomaanmatkoihin, mutta tavallisessa passissaan heillä tuli olla viisumi. Viisumin saadakseen heidän piti saada kutsu vierailumaan kilpailun järjestäjiltä. Eipä silti, visa-vaatimus on vieläkin vastavuoroisena olemassa. Länsimaiden kansalaisten tulee saada kutsu Venäjällä järjestettävän WL-hiihdon järjestäjältä ennen kuin he hakevat viisumia Venäjän lähetystöltä. Kovin mielellään hiihtäjät näkisivät, että tämmöiset hankaluudet poistettaisiin mahdollisimman pian. WL-passiin ei ainakaan tarvita mitään viisumia. Leimoineen se on vain todiste vierailuista useissa maissa. Leimat eivät ole poliisien lyömiä, vaan ne on saatu viehättäviltä sihteereiltä, jotka onnittelevat hiihtäjää hänen saavutuksestaan.

Muutamaa päivää ennen La Transjurassiennea 1994 veljeni Einari saapui Geneven lentokentälle suoralla lennolla Helsingistä. Kentällä on kaksi eri uloskäyntiä, toinen Sveitsiin, toinen Ranskaan. Olin suositellut, että hän tulee Ranskan portista, koska odotin siellä. Ovi rajapoliisin tarkastuspisteestä saapumishalliin oli avoinna, ja saatoin nähdä matkustajien ojentelevan passejaan viranomaiselle. Pian näin Einarin, mutta oli kummallista, että hänen passinsa tarkastaminen näytti vievän merkillisen pitkän ajan. Sitten äkkiä huomasin, että hänen passinsa oli musta. Einari oli erehdyksessä esittänyt WL-passinsa! Lopulta hän huomasi sen itse ja otti esille sinisen Suomen passin. Poliisimies ei ollut sen enempää kummissaan, vaan kyseli Einarilta tarkemmasti WL:sta.

WL-passi on etevä keksintö, mutta se osaa olla myös pirullinen. Tämänkin kirjan myöhemmissä luvuissa kerron hiihtäjistä, jotka ovat kamppailleet maaliin saakka miltei tajuttomassa kunnossa tai murtunein jäsenin. Normaalioloissa he olisivat keskeyttäneet kisan, mutta ei sentään tätä, koska ehdottomasti oli saatava leima passiin, se kuuluisa WL Masterin arvon saamiseksi vielä puuttuva kymmenes leima...

WL Mastereita on kahdenlaisia: Gold (Kulta)Mastereita ovat ne, jotka ovat hiihtäneet kymmenen pitkän matkan kilpailua. Silver (Hopea) Mastereilla puolestaan on yksi tai useampi lyhyen matkan leima kymmenen joukossa. Puhutaankin Kulta- ja Hopeakisoista. WL:n asettama vaatimus Kultaleiman kisalle on vähintään 50 km (42 km yli 1500 m:n korkeudessa) ja Hopealeiman kisalle 20 km. Jos hiihtomatkaa joudutaan huonojen sääolosuhteiden vuoksi lyhentämään, hiihto kuitenkin oikeuttaa leiman saamiseen passiin. WL-organisaatio ei kuitenkaan ole kyennyt sopimaan järkevästä vähimmäisvaatimuksesta. Niinpä nykyisten sääntöjen mukaan yksi kilometrikin riittää tai sitten WL:n johtoryhmä joutuu tekemään päätöksen tapauskohtaisesti. Jotta Master-tittelille voitaisiin antaa asiaankuuluva arvo, IAWLS (WL-hiihtäjien kansainvälinen yhdistys) on ehdottanut vähimmäisvaatimuksiksi Kultaleiman kilpailulle 25 km (21 km yli 1500 m:ssä) ja Hopealeiman saamiseksi 12 km.

Maailmanmatkaajahihtäjä (Global Worldloppet Skier)

Vuonna 2006 WL hyväsyi IAWLS:n tekemän ehdotuksen luoda uusi nimike Global WL Skier (GWLS) niille hiihtäjille, jotka ovat hiihtäneet kaikki WL-kilpailut. Kun hiihtäjä on saavuttanut WL Masterin arvon, hän saattaa asettaa tavoitteekseen seuraavan Master-tittelin, mihin kuitenkin tarvitaan 10 kilpailun leimat. Kuitenkin hiihtämällä neljä kisaa lisää hän saavuttaa välimuodon palkinnon, GWLS-nimikkeen. Ehdotusta tehtäessä haluttiin myös kannustaa osallistumaan kaukaisiin kisoihin, kuten Sapporo Ski Marathoniin ja Kangaroo-hoppetiin. Ensimmäiset GWLS-hiihtäjät ilmaantuivat

Kuvassa yhdeksänvuotias Suomi Matsuyama esittelee ylpeänä ensimmäisen WL-passinsa ensimmäistä leimaa Jizerska Padesatkasta vuodelta 2009.

vuonna 2007. Tuolloin WL-sarjaan kuului 14 hiihtoa. Siitä alkaen kun uusi kilpailu hyväksytään WL sarjaan, niiden, jotka eivät tätä ennen ole GWLS-titteliä saaneet, pitää se nimikkeen saamiseksi hiihtää. Bieg Piastow tuli WL-hiihdoksi 2009. GWLS-tittelin vuoden 2008 jälkeen saaneet ovat hiihtäneet kaikki 15 kisaa, mutta voidaan panna merkille, että suurin osa GWLS:n ennen Puolan kilpailun mukaan tuloa saaneista on hiihtänyt sen 2009 jälkeen. Maaliskuussa 2011 Maailmanmatkaajahihtäjiä oli 124.

Suksitarrat

Jokaisen WL-kilpailun numerokuoresta löytyy pari tarraa suksiin kiinnitettäväksi. Tarrat korostavat mainiosti kutakin kilpailua ja auttavat hiihtäjiä seurustelemaan keskenään.

– Ah, sinä olet hiihtänyt tuon kisan. Aion mennä sinne ensi vuonna. Millaista siellä oli?

– Kävin siellä viime vuonna ja kuulin, että voitelu teetti vaikeuksia edellisvuonna, jolloin sinä sen hiihdit.

– Minkälaisia neuvoja annat matkustamiseen kilpailuun X?

Kummastuttaa, että niin monissa kisoissa toistuvasti jaetaan huonolaatuisia tarroja. Nimensäkin mukaisesti tarran pitäisi takertua sukseen. Tämän vuoksi liiman tulisi-kin olla kunnollista ja materiaalin tarpeeksi paksua muovia. Silloin kun nämä vaatimukset eivät täyty, lumella hiihdon alkutaipaleella saattaa nähdä satoja irronneita tarroja. Nykyään en enää tapaa kiinnittää tilan puutteen vuoksi uusia tarroja suksiini, joita käytän kolme, neljä kautta. Otan käyttöön uudet sukset vasta, kun vanhat ovat tarpeeksi kuluneet, en siksi, että ne ovat täynnä tarroja.

Viime vuosina tarrojen ulkomuotoa on paranneltu. Enää ei tapaa 15 cm pitkiä tarroja täynnä tyhjää tilaa. Useimmiten tarrasta selviää asianomaisen kilpailun nimi eikä vain kilpailun sponsori jättiläiskirjaimin. Kangaroohoppetin tarrat ovat parhaat: Yksinkertaisesti vain 3.5 cm x 3.5 cm tarra, nimi Kangaroohoppet, vuosi ja kuva kengurusta suksilla. Kangaroohoppetilla lieneekin WL-kilpailujen pienin budjetti. Onnittelut!

Kilpailunumerot

Kilpailunumerot sopivat keräilyharrastuksen kohteiksi. Minulla niitä on kellarikerroksessa kaikkiaan noin 300. Vaimoni sanoo, että ne pitäisi hävittää. Ne ovat kuitenkin niin mieluisia matkamuistoja, ettei rohkeuteni millään riitä heittämään niitä pois. Ei sitä tiedä, vaikka joku lapsenlapsistani kuoltuani koristelisi niillä jonkun huoneen.

Vuonna 2004 Minoru Matsuyama joutui jäämään pois Vasaloppetista työesteiden vuoksi. Hän olisi helposti voinut myydä numeron Vasaloppetin ”ostetaan ja myydään kilpailunumeroita”-sivustolla. Hän kuitenkin pyysi minua ottamaan vastaan hänen numeronsa Morassa. Samana vuonna me juhlimme Engadinissa eräässä ravintolassa hänen numeroaan 7777 Vasaloppetissa. Minä luovutin numerokuoren hänelle lyhyen puheen saattelemana: ”Minulla on mieluisa ja suuri kunnia...” Minoru puki numeron ylleen suosionosoitusten saattelemana. Koetan aina höystää tapahtumia juhlimalla. Siitä saa vaihtelua elämään. Minoru on samaa maata. WL-Masterien vastaanotolla Kangaroohoppetissa 2010 hänen 10-vuotias Suomi-poikansa piti puheen ja ojensi minulle Minorun itsensä suunnitteleman kristallimitalin, johon oli kaiverrettu minun nimeni ja teksti ”Global Worldloppet Skier No. 3”. Sain myös pari GWLS:n T-paitaa.

Jokin aika sitten kävin läpi numerovarastoani ja noukin esille kaikkein tärkeimmän kilpailunumeroni: vuoden 2001 Birkebeinerrennetin numeron 11111. Ennen kuin valokuvasin sen, piilotin muutaman firman nimen, koska ne oli kerrottu paljon suuremmin kirjaimin kuin itse kilpailun nimi. Olen perin allerginen tuommoiselle roskamainonnalle.

Kuntohiihtäjät ja huippuhiihtäjät

WL:n tärkein tarkoitus on maastohiihdon suosion lisääminen. Toinen tehtävä on huomata ansioituneet XC-hiihtäjät (WL Master-luokka). Kolmanneksi tarkoitus on kannustaa huippuhiihtäjiä osallistumaan WL-kilpailuihin.

Käytän kuntohiihtäjä ilmaisua sen tavallisessa merkityksessä: hän on hiihtäjä, joka ei ole huipputasoinen hiihtäjä. Vaihtoehtoinen ilmaisu voisi olla maallikkohiihtäjä, mutta se vie ajatuksen jotenkin vähäpätöisyyteen, s.o. henkilöön, joka ei kuulu vaikutusvaltaiseen eliittiin. Kuntohiihtäjä voi olla köyhä tai rikas; se ei ole ratkaisevaa. Valtava WL-hiihtäjien enemmistö on kuntohiihtäjiä, 99% suurimpien kilpailujen osanottajista. Siten kuntohiihtäjät ovat osallistumisensa ja osallistumismaksujensa myötä kilpailujen järjestämisen elinehto. Vastaavasti kuntohiihtäjien tyytyväisyyden pitäisi olla kilpailujen järjestäjien pääasia.

Kuntohiihtäjien kannalta on kiinnostavaa, että huippuhiihtäjät osallistuvat samoihin kisoihin. Toisinaan kuulee sanottavan: ” Olen ottanut yhteen XY:n (eliittiä) kanssa.” Pilailuahan se on, mutta kieltämättä maailmanluokan hiihtäjien mukanaolo lisää kilpailujen arvoa. Kuitenkin huippujen osallistumisen suurin merkitys on siinä, että itse kukin voi verrata suoritustaan heihin. Edempänä seedauksesta kertoessani selvittelen, miten tuloksia arvuutetaan suhteessa toisiinsa. – Useimmat kuntohiihtäjät antavat piut paut sille, minkä niminen kisan voittaja on.

Pahin mitä WL:lle saattoi tapahtua kävikin toteen: Lanseerattiin FIS Marathon Cup. Tämä on raunioittavalla tavalla suunnannut kilpailujen järjestäjien huomion kuntohiihtäjistä huippuhiihtäjiin. Jokaisessa kilpailussa pitää olla 21 000 euroa palkintorahaa ja lisäksi joudutaan kustantamaan parhaiden hiihtäjien vapaa oleskelu. Pienelle kilpailulle se on paljon rahaa. Onneksi on järjestäjiä, jotka kokevat tärkeimmäksi tehtäväkseen pitää huolta kuntohiihtäjistä, ja nämä myös toiminnallaan osoittavat sen.

Maastohiihdon suosion lisäämiseksi kuntohiihtäjistä pitää puhua. Bieg Piastow, joka uusimpana kilpailuna tuli 2009 WL-sarjaan, onkin toteuttanut merkittäviä media-kampanjoita. Kilpailua edeltäneiden viikkojen aikana Jacek Jaskowiak puhui radiossa melkein päivittäin maastohiihdosta. Radio ja TV haastattelivat ulkomaisia kuntohiihtäjiä Szklarska Porebassa. Tämänkaltainen toiminta kiinnittää myös virallisten tahojen huomion kisojen alueelliseen ja kansalliseen merkitykseen.

Hannes Larssonin teoksesta ”**Cross-country skiing around the world**”, 2011 (written in UK English spelling style), vapaasti s.o. vähemmän orjallisesti suomentanut **Ilmari Ojanen** – kuten myös seuraavan jutun **International Association of World-loppet Skiers**.

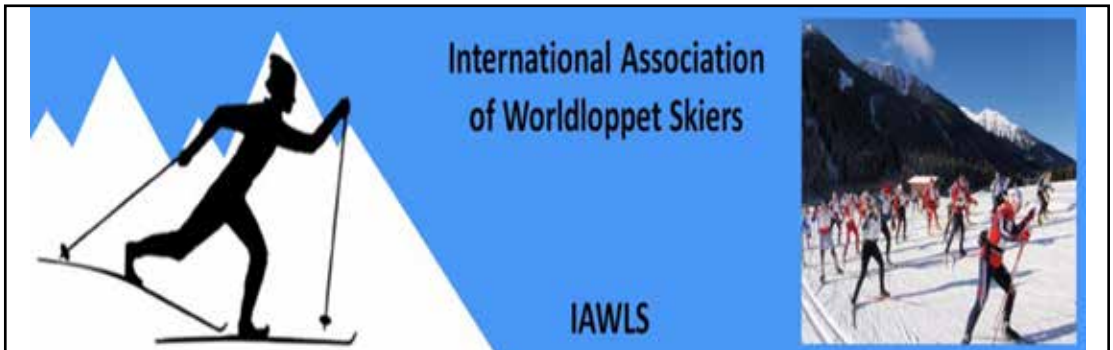
International Association of Worldloppet Skiers

Worldloppet hiihtäjien kansainvälinen yhdistys

IAWLS-motto: ”Ei järjestäjiä, ei kilpailua – ei hiihtäjiä, ei kisaakaan!”

Historia ja kehitys

IAWLS syntyi tammikuussa vuonna 2001. Muutamaa päivää ennen Marcialongaa menin veljeni Einarin kanssa La Tana del Grillo (Krikettipesä)-nimiseen kahvilaan Cavalesessa nauttimaan kaakaota ja pari erinomaista crepsyä. Odottelimme tiskin äärellä istumaan pääsyä, kun ääni asiakkaiden joukosta huudahti: ”Veeljeksett Larr-rsson!” Sehän oli vuosikymmeniä sitten Australiaan muuttanut Lech Milewski, joka ei koskaan kuitenkaan päässyt eroon puolalaisesta tavastaan ääntää ärräkirjain. Olimme tavanneet Sapporossa neljä vuotta aikaisemmin. Lech istui niin ikään puolalaissyntyisen, mutta Sveitsissä asuvan Jan Jasiewiczin vieressä. Jan oli legendaarinen kahdeksankertainen WL Master. Liityimme seuraan, tutustuimme Janiin ja keskustelimme murto- tai maastohiihdosta (XC) ja erityisesti Worldloppetista (WL). Näytin Janille ja Lechille kirjettäni useista ehdotuksistani WL-organisaatiolle. Heidän mielestään ehdotukseni olivat varsin huomionarvoisia. Keskustellessamme kehkeytyi ajatus siitä, että hiihtäjien pitää saada yhdistys edustamaan heitä suhteessaan WL-järjestöön.

Hiihtokauden päätyttyä tein aloitteen IAWLS:n perustamiseksi. Kutsuin Janin ja Lechin perustamistoimikuntaan jäseniksi kanssani. WL:n pääsihteeri Madis Lepajoe ja hänen työryhmänsä Tartossa tukivat ajatusta lämmöllä. Pienelle Virolle oli tärkeää, että sille oli uskottu WL:n pääsihteeristö. Tarton maratonin järjestäjät tekivätkin varsin hyvää työtä. He olivat rekrytoineet WL Masterien ohjelmamanagerin Kairis Leinuksen. Tarton toiminta-aikana tehtiin monia uudistuksia. Saimme heiltä arvokasta apua. Niinpä ilmoitus IAWLS:n perustamisesta julkaistiinkin WL:n vuosikirjassa. Uudesta järjestöstä kiinnostuneita hiihtäjiä kutsuttiin kertomaan kiinnostuksestaan sähköpostitse. Yksi kaikkein ensimmäisistä jäsenistä oli Boris Petroff (FRA). Hän lohkaisi humoristisesti, että kaksi kaikkein aktiivisinta ranskalaista WL-hiihtäjää ovat – Hannes Larsson ja Boris Petroff!

Vähin erin jäsenmäärä lisääntyi ja me esitimme uusia jäseniä johtoryhmään. Vuoden 2005 lopussa jäseniä oli 150. Johtoryhmään kuuluivat Bengt Karlsson (USA), Blanka Nedvedicka (CZE), Hannes Larsson (FRA, president), Lech Milewski (AUS), Minoru Matsuyama (JPN), Pjotr Szkarlat (POL) ja Robert Palliser (CAN, sihteeri). Jan oli jäänyt pois 2004 muiden velvollisuuksien vuoksi.

– Johtoryhmän ensimmäinen tehtävä oli tavoitteiden asettelu. Päätimme hyväksyä kaksi tavoitetta seuraavasti:

– Avustamme hiihtäjiä neuvoin matkustamisessa, majoittumisessa ja informoimalla kilpailuista

– Toimimme yhdyssiteenä hiihtäjien ja WL-organisaation välillä tekemällä ehdotuksia kisatapahtumien parantamiseksi.

IAWLS:n syntymän aikaan WL oli jo vakiintunut organisaatio. Sen 23-vuotisen historian aikana kisojen järjestäjät olivat tavanneet säännöllisesti ja muodostivat melko lailla suljetun klubin. Sitten ilmestyikin ulkopuolinen järjestö, joka vaati saada edustaa hiihtäjiä. Vaikka WL tarvitsikin monissa asioissa parannuksia, ainoa järkevä tapa oli lähestyä diplomatian eikä kritiikin merkeissä. Hyväksyimme motoksemme:

”Ei järjestäjiä, ei kilpailuja – ei hiihtäjiä ei kisoja!”

Tässä piilee syvälinen totuus: WL tarvitsee osallisia ja yhteistyökumppanin, joka tuntee kehittämistarpeita hiihtäjien näkökulmasta. Hiihtäjät puolestaan ovat kiitollisia kisojen järjestäjille työstä, joka mahdollistaa heidän mieluisan harrastuksensa hyvissä olosuhteissa. WL:n pääsihteeri vuodesta 2004 Angelo Corradini onkin siteerannut IAWLS-mottoa eräässä WL:n vuosikirjoista.

Vuoden 2005 puoliväliin mennessä oli tullut selväksi, että IAWL oli saatava virallistetuksi. Tämä tärkeä askel otettiin syyskuussa 2005, jolloin IAWLS rekisteröitiin yleishyödylliseksi yhteisöksi, johon sovelletaan Ranskan lakia vuodelta 1901. Yhdistyksen seitsemän perustajajäsentä ovat yllä mainitut johtoryhmän jäsenet. Seuraavina vuosina johtoryhmään tuli viisi uutta jäsentä, kun Blanka Nedvedicka ja Robert Palliser jäivät pois. Yhdeksän vuoden mittaisen IAWLS:n hyväksi tekemäni työrupeaman jälkeen jäin pois 2010. Johtoryhmän uudeksi puheenjohtajaksi valittiin Jacek Jaskowiak. Vuoden 2010 yleiskokouksesta alkaen IAWLS:n johtoryhmän muodostavat: Bengt Karlsson (USA, sihteeri ja verkkosivujen pitäjä), Boris Petroff (FRA, rahastonhoitaja), Christophe Joanblanq (FRA), Colin Addison (AUS), Jacek Jaskowiak (POL, puheenjohtaja), Lars Vagle (NOR), Minoru Matsuyama (JPN), Pjotr Szkarlat (POL) ja Thomas Huber (GER).

Verkkosivusto

Toinenkin merkittävä edistysaskel otettiin syyskuussa 2005: Bengt loi IAWLS-verkkosivuston iawls@worldloppetskier.com. Vilkaistu sivuston sisältöön riittää muodostamaan käsityksen siitä, mitä me olemme ja mitä olemme saaneet aikaan

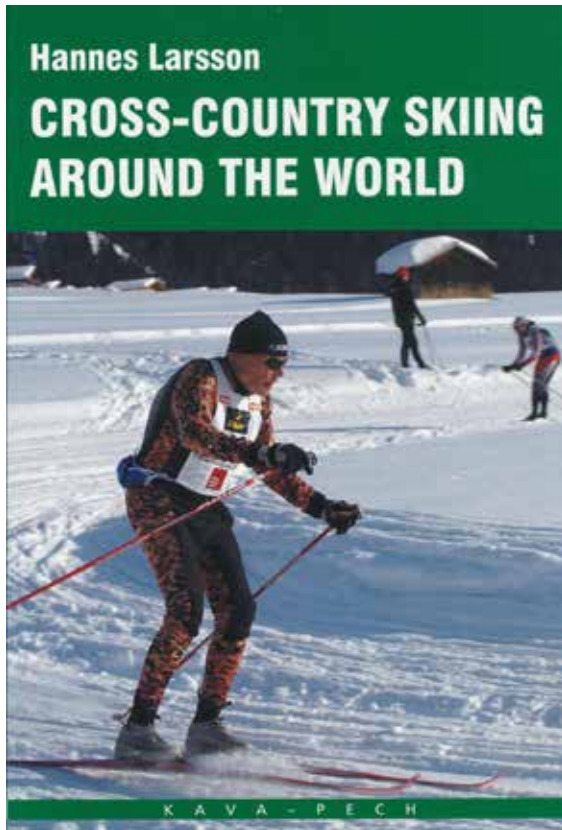
– Järjestön asema

– Neuvot hiihtäjille osallistumisesta 15 WL-kilpailuun ja yleisohjeet matkustamiselle niihin

- Hiihtäjien kertomukset hauskoista tai dramaattisista kokemuksista hiihtomatkoillaan
- Kirjeet WL:lle (olemme lähettäneet ehdotuskirjeitä joka vuosi alusta alkaen)
- Osallistujien kertomuksia WL-kisoista valokuvineen
- Informaatiota yleiskokouksista (kutsu, työjärjestys, puheenjohtajan ja rahastonhoitajan raportit ja yleiskokouksen päätökset)
- Jäseniä varten on olemassa erityinen lomake, jolla he voivat lähettää raporttinsa ja kommenttinsa kustakin WL-kilpailusta.

Sääntöjen mukaan IAWLS:lla on oltava rahastonhoitaja. Tähän mennessä yleiskokous on kuitenkin aina hyväksynyt johtoryhmän ehdotuksen ilmaisjäsenyydestä. IAWLS yhdistyksellä ei ole tuloja eikä menoja: johtoryhmän jäsenet toimivat vapaaehtois pohjalta ja maksavat omista taskuistaan yhteisön rekisteröinnin ja verkkosivuston kustannukset. Rahastonhoitajan raportin mukaan tilit ovat aina selkeästi tasan 0 = 0.

Jäsenyys

Jäsenten määrä on kaiken aikaa kasvanut. Vuoden 2011 puolivälissä jäseniä oli yhteensä 365 kaikkiaan 27 maasta. Luku on aika merkittävä. Potentiaalia kasvaa on tuntuvasti lisääkin. Esimerkiksi USA:sta jäseniä on 78, kun taas isoista XC-hiihtomaista heitä on Norjasta vain 14, Ruotsista 24 ja Suomesta 34. Britanniaasta jäseniä on 18, Australiasta 33, mutta Saksasta vain 15. Asiaintilaa selittää selvästikin käytettävä englannin kieli. Maastohiihdon harrastajamäärään suhteuttuna järjestö voisi asettaa seuraavaksi tavoitteekseen 1000 jäsentä. Johtoryhmä kaavailee parannuskeinoiksi maittäisiä koordinaattoreita kampanjoimalla erityisesti WL-tapahtumissa.

Johtoryhmä on saanut rohkaisua ja arvontoa järjestön jäsenistön taholta. Johtoryhmä kokee palautteen palkitsevana työlleen, jossa he vapaaehtoisina uhraavat paljon aikaansa yhdistyksen hyväksi.

Aikaansaannoksia

WL-organisaatioon on saatu aikaan luottamukselliset suhteet. Pääsihteeri Angelo Corradini kirjoitti vuoden 2007 WL julkaisussa: ”IAWLS on muodollisestikin tunnustettu tärkeäksi toimijaksi, joka tukee ja auttaa meitä ideoilla ja ehdotuksilla”. Tosiaankin, IAWLS päättikin, ettei se koskaan tee epärealistisia ehdotuksia. Niinpä hiihtäjien kannalta esimerkiksi hiihtojen aikajärjestys Vasaloppet – Birkebeinerrennet – Engadin Skimarathon olisi paljon parempi kuin nykyinen järjestys, jolloin Engadin hiihdetään ennen kuin Birkebeinerrennet. Tällaista muutosehdotusta emme kuitenkaan ole tehneet. Totta kai olemme huomanneet, ettei Engadinia voi kevään tulon vuoksi siirtää viikolla eteenpäin.

Worldloppetiin ehdotuksestamme saaduista tärkeistä muutoksista voidaan mainita seuraavat kolme:

– Tarton Maratonin ja La Transjurassiennen järjestämisajankohtien muutos. Nykyinen järjestys König-Ludvig-Lauf / La Transjurassienne / Tartu Maraton / Finlandia-hiihto on paljon parempi kuin aikaisempi järjestys, jolloin Tartto hiihdettiin ennen La Transjurassiennea, mikä pakotti eurooppalaisiin hiihtoihin helmikuussa osallistuvat matkustamaan edestakaisin. Päivämäärien muuttaminen ei ollut kisojen järjestäjille mikään helppo juttu, koska se edellytti neuvotteluja ja vaati asianomaisten alueellisten ja kansallisten toimijoiden päätöksiä.

– Global Worldloppet Skier tittelin hyväksyminen niille, jotka ovat hiihtäneet kaikki WL- kisat. Tämä on kannustanut matkustamaan kaikkein etäisimpiinkin kilpailuihin, kuten Sapporo Ski Marathoniin ja Kangaroohoppetiin uuden päämäärän saavuttamiseksi WL Masterin arvon lisäksi.

– Mahdollisimman hyvän lähtöjärjestelyn saaminen ensiksi Marcialongaan ja sittemmin Jizerska Padesatkaan.

Jäsenemme pitävät arvossa IAWLS-verkkosivustoamme, joka toimii myös linkkinä kisojen välillä. Nykyinen malli kehitettiin 2009, jolloin julkaistiin luettelo kaikista maailman XC-kisoista. Kiitos siitä kuuluu Thomas Huberille. Tämä vuosittain päivitetävä luettelo on mielenkiintoinen monestakin syystä:

– Löytyy hiihtäjiä, jotka hiihdettyään WL-kilpailun mielellään tutustuvat paremmin asianomaiseen maahan hiihtämällä maassa toisenkin kisan. Monet mielenkiintoiset XC-tapahtumat järjestetään ennen tai jälkeen WL-hiihtokauden. Siten osallistuminen niihin auttaa hiihtämiseen ihastunutta pidentämään hiihtokauttaan.

– Jos WL-hiihto joudutaan peruuttamaan, ehkä kaukaisestakin maasta saapunut hiihtäjä löytää listasta jonkun muun kisan lähiseudulta.

Hannes Larssonin teoksesta ”Cross-country skiing around the world”.